Et Regnskab.

I det udmærkede engelske Kvindestemmeretsblad »votes for women« af 2den April findes et Regnskab, som det er ganske interessant at se lidt nærmere paa.

De engelske Stemmeretskvinder behøver naturligvis mange Penge til deres mægtige Agitation. Man skal blot tænke paa deres Masser af Kæmpemøder, Optog, Plakater, Blade og Skrifter o. s. v., saa forstaar man vistnok, at det ikke er Smaasummer, det drejer sig om. Men naar man saa begynder at tænke paa, hvorledes alle disse Penge skal kunne skaffes til Veje, maa det næsten svimle for En. Hvorledes dette sker, kan man se lidt om i det omtalte Regnskab.

Der samles ind til et Fond paa £ 50,000 ɔ: 900,000 Kr. Man har allerede naaet de £ 33,000 ɔ: 594,000 Kr.! Men hvorledes? Suffragetterne har utallige forskellige Maader, hvorpaa de faar Folk til at give til deres Sag; og deres Opfindsomhed er ligesaa uudtømmelig paa dette som paa andre Omraader. Paa deres Møder samler de ind, de staar paa Gader og Stationer med Bøsser, de laver Marmelade, Konfekt og Kager, som de sælger, de ligger paa Fortougene og tegner paa Fliserne, for at de forbigaaende skal tilkaste dem Penge, de sælger deres Blad paa Gaden, de har foranstaltet en Forsagelsesuge o. s. v. — Alt dette er baade godt fundet paa og godt iværksat. Men hvad nyttede det Suffragetterne, om de saa var ti Gange saa opfindsomme og energiske, som de er, naar de ikke stod overfor en stor Skare af begejstrede og offervillige — navnlig offervillige Kvinder, for hvem det maa være gaaet op, ikke alene, at Sagen er god og retfærdig, men at man maa støtte den efter Evne, hvis man ønsker, at den skal føres igennem. De færreste kan direkte give deres Arbejde — det er der kun faa, der har Tid, Kraft og Evne til —, der er mange, der kun har lidt at undvære, men et eller andet kan og vil de give. Man ser saaledes af Regnskabet, at en har sendt en Opalbroche, en anden et Guldarmbaand eller en Ring med Perler og Saphirer o. s. v., en har tjent 2 sh. ved at krølle og frisere, en lille Pige paa 6 Aar sender 1½ sh., som hun har tjent ved at dække Frokostbord; ligesom Foreningen sælger de private til Fordel for Sagen deres egne Arbejder, som Marmelade, Konfekt, Broderier, Bælter o. s. v. Kort sagt enhver giver, hvad hun formaar.

Alene Forsagelsesugens Resultat er aldeles imponerende, det beløber sig nemlig til en Sum paa over £ 8000, altsaa mere end 144,000 Kr. Nogle har i Forsagelsesugen ladet være med at købe Blomster, andre Slikkerier, en har opgivet en ny Vinterkaabe, Mænd har forsaget deres Cigarer o. s. v., o. s. v.

Naar man læser om alt hvad Suffragetterne gør, og hvad de ikke viger tilbage for, maa man bestandig forundres over deres utrættelige Energi, — men naar man saa ser saadanne Udtryk for Forstaaelse og Sympathi for dem og deres Arbejde fra saa store Masser af deres Medmennesker, forstaar man, at det er muligt for dem aldrig at trættes.

Forsøger man nu i allerstørste Beskedenhed at drage en Sammenligning mellem de store engelske Forhold og vore smaa danske, er det iøjnefaldende, straks ved første Betragtning, at vi har meget at lære af vore engelske Meningsfæller.

Kvindestemmeretten har mange Tilhængere i Danmark, og vi kan godt sige, — i Modsætning til England — meget faa Modstandere, — og dog, hvorledes er de stillede, som herhjemme gaar i Spidsen for Bevægelsen! De maa arbejde for at føre den til Maalet, ikke paa Trods af Modstandernes Modstand, men paa Trods af Tilhængernes Ligegyldighed.

Har de den opmuntrende Bevidsthed, at hvis de nødvendigvis skal bruge nogle Penge, saa behøver de ogsaa blot at bede om dem?

Er vi herhjemme villige til at offre noget for vor Sag?

Ja, en Del, — det burde være mange flere — melder sig ind i en eller anden Kvindeforening, betaler sit Kontingent og mener at have gjort alt, hvad der kan forlanges af dem.

Vi véd alle meget godt, at der kunde gøres meget mere, end der allerede bliver gjort, men at Ledelsen ofte savner Midlerne dertil. Naturligvis kan vi ikke sam-